

G Y Ö R F F Y Á K O S

A névtelen világ

Versek 1996–2026

Ami él

A táj alattam. Emelkedik, süllyed,
mint egy hatalmas állat mellkasa.
Ami él, helyet hasít ki
magának, kiharítja a sötétségből, amire
nem találok nevet, és félek is keresni
rá.

Kék, mélyülő

A leveleken gyöngysorokban a délelőtti
eső. Méhek a gerendák között.
Aranypénzek, lebegnek a ragyogásban.
A fűben fekve, a húsom határai. A méhek.
Dongás, belül is dongás. Virágoríz.
Kék, mélyülő kék alatt. Kínai csésze
az ég. Vagy vízparti fák
törzsén a hullámok fényjátéka.

A hold farvize

A komp farvizében a hold.
A hold farvize. Összegabalyodva
feküdtünk az iszapban. „Melyik
a Nyugalom tengere?” Megittál

fél üveg konyakot. „Utána úszunk,
te leszel a csuka, én a kishal, széttépsz.”
És holdasult az arca. Fényesség
földi test.

Az Est

Szétszedtük apámmal az eresz alatti
odút. Csontdarabok között madárláb
és egy denevérmúmia. Harangoznak
a hatórás misére. Kezemben a könnyű
denevér. Mint nagyapám régi újságai,
Az Est kilencszázharminchatos évfolyama,
úgy mállik darabokra. És ami a repülésből
maradt, most pereg le a létra fokai között,
a harangzúgásban.

Egy változat

Lehetne máshogy. Tulipánokat nyesek le
hajnalban a kertben, hátam mögött
sötét fenyőfák, két macska figyel.
A csukott szirmok a vonaton nyílnak szét,
egy nejlonszatyorban. Tulipánokat nyesek
le hajnalban, két sárgát, mire odaadom,
azt mondod, késő. Elérem az éjféli személyt,

ágyad mellett két elhervadt tulipán, engem
törölgetsz magadból. Lehetne máshogy,
sötét fenyőfák, két macska figyel. Azt
mondod, késő.

Hajta

Bán Éva emlékének

Reggel hat, harmatos pingpongasztalok.
Boros pohárban halott darázs.
A szoborszent mosolyog, szeme helyén
két söröskupak. Belefényképezek az égbe,
ötször egymás után. Nem látni nagyon
messzire, elhagyott tanyák és a gesztenyefák,
ahogy csorog róluk a por. Újra megkötik
a kutyákat, a lánc sötét nyomot hagy a homokon.
Beköszön a szomszéd, kaszája csillog a ferde
fényben. Mintha a holdsarlót vinné a vállán.
Szavaink fűben zörgő gyíkok.

Csipkelekvár

Utolsó levele lila borítékban érkezett. Apró,
alig olvasható betűk. Hamburgba megy,
„pedig kurva kilátástalan minden”, az a fiú
sincs már, aki „testem legnagyobb muzsikusa
volt”. „Hajam megőszült, leheletem bűzös

a kielégítetlenségtől.” Új címét nem adja meg,
bár el sosem felejt, „ez biztos”, és ne
haragudjak azért a pacáért a levélpapíron,
az csipkelekvár, „azt még mindig szeretem”.

Vízesés

Itt várnának minket, arcukon a hamvadó tűbortűz
fényeivel. Reggelente sampon nélkül mosnának haját.
A mi dolgunk a szemközti kőfejtő bámulása.
Hajnalban rózsaszín, délben fehér, délután sárga,
este vörös sziklafalak. Megbeszelnénk az árnyalatokat
is. Éjjel a baglyok, őzugatás, és az ő zihálásuk.
Ez a három hang lenne csak. Öregedni is úgy,
mint a fák. Se jó, se rossz nem lenne meghalni.
Zuhogna a víz. És ugyanúgy zuhog a képzelet
nélkül is.

A kép

Kezében ott a délután. Egy golyó, féldrágakő,
képek egymáson csúsznak el. Távcsővel nézek
egy hollót, valamit visz a csőrében, a nyugalom
vize hullámtalan, testmeleg. Fenn a hegyen,
ne hagyd ott a hegyet. Magamban egyre feljebb,
a kép egyre életlenebb. Kezében ott a délután,
pörgeti a golyót, ez egy bolygó, mondja,
nem kell értened.

A kötet megjelenését
a Nemzeti Kulturális Alap támogatta

Nemzeti
Kulturális
Alap

MAGVETŐ
KÖNYVKIADÓ ÉS KERESKEDELMI KFT.
www.magveto.hu
www.facebook.com/magveto
magveto.kiado@lira.hu
Felelős kiadó Dávid Anna

Készült a Gyomai Kner Nyomda Zrt.-ben 2026-ban,
a nyomda alapításának 144. esztendejében
A Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülésének tagja
Felelős vezető Balla László vezérigazgató
www.gyomaikner.hu

Felelős szerkesztő Szegő János
Korrektor Hradeczky Moni
Borítófotó Györffy Ákos
A kötetet Pintér József tervezte
Műszaki vezető Takács Klári
Kiadványszám 9452
Adobe Garamond betűtípusból szedve
ISBN 978-963-14-4694-4